

Evangéliumi hírnök ^{Susog}menenger

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America.
Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja.

JÉZUS mondá: "De előbb hirdettetnie kell az evangéliumnak minden pogány népek között." (Márk 13:10)

AZ ÁRULÓ

JUDÁS ESETE egyike a legszomorubaknak a Bibliában. Az is szomorú, hogy az ő esete oly sokszor megismétlődik ma is tanítványok életében s talán a mi életünkben is. Mi is árulókká válunk. Kit árult el Judás? Talán minden gondolkozás nélkül rá mondjuk: "Jézust." Ha komolyan gondolkozunk, rájövünk, hogy Jézus nem kellett elárulni. Őt tudta mindenki, hogy hol van. "Mindennap veletek voltam . . ."—mondja azoknak, akik eljöttek, hogy elfogják. Még azt sem kellett elárulni, hogy melyik egyén Jézus a kis csoportban. Ő maga áll elő és kijelenti: "Én vagyok." Tehát, kedves olvasó, Judás nem Jézust árulta el, hanem **ÖNMAGÁT!**

A csókkal és a szép beszéddel, amelylyel Jézust köszöntötte, elárulta, hogy ő Judás, egy gonoszlelkű, képmutató egyén. A csók mindig a szeretet és tisztelet kinyilatkoztatására volt és van használva. Judásban nem volt se szeretet se tisztelet és mégis megcsókolta Jézust és szép szóval közelített hozzá. A csók nem ártott Jézusnak, nem árulta el Jézust, de elárulta Judást. Elárulta az ő képmutatóságát.

Testvéreim ne legyünk képmutatók. A cselekedetünk úgy is elárul bennünket. A pénzzel, amelyet a papoktól felvett, elárulta, hogy ő többre nézte a pénzt, mint Jézust. Neki többet ért 30 ezüst pénz, mint a Mestere.

Mi nem-e áruljuk el magunkat sokszor adakozásunk vagy nem adakozásunk által? Eláruljuk, hogy nekünk mi ér többet: a pénz-e vagy annak a munkának az előhaladása, amelyet Jézus megkezdett és reánk bízott. Tehát: Istent nem lehet elárulni. Ő nem él titokban. Az egész földet bétölti az ő dicsősége. Csak **ÖNMAGUNKAT** tudjuk elárulni cselekedeteink által. Minden Isten ellenes cselekedet elárulja — nem az Istent, hanem azt, hogy a cselekvő ellensége Istennek.

Kérjük Istent, hogy szabadítson meg

bennünket úgy a képmutatástól, mint az anyagiasságtól, hogy azt áruljuk el, hogy mi igenis szeretjük Istent és egymást és minden erőnkkel támogatjuk szent ügyét.

—Molnár Balázs

Husvéti történet.

ELHALT MÁR a gyilkosok vad lármája, Mély csend borult a gyászos Golgotára. Megszűnt a jaj, a tengernyi szenvedés És végetért a szomorú temetés.

Pihen Jézus a rideg sziklasírba', Áldó kezei zord halálba hullva. Gonosz világtól elzárta egy nagy kő, Nincs körötte más, csak néhány őriző.

Sötét az éj . . . zordon, üres és néma, Tavaszi szél a bánat dalát sirja. Csendesesen susog a pálmák levele, Aztán nagyon megnő a temető csendje.

Tanítványok szíven bus várakozás; A csufolók kérdik: :Lesz feltámadás? Beteljesedik-e az , miől szólott? Elhagyja-e Jézus a zárt sírboltot?

De lám, csufolók, immár hallgassatok, A Megváltó előtt porba hulljatok! Im, elérkezett ama dicső reggel, — Feltámadott Jézus nagy győzelemmel!

Hol van, zord halál, fullánkod éle? Pokol! Hol van te diadalmad fénye? Halleluja! — zengjük, — ő feltámadott, Hatalma legyőzött halált és poklot!

—Székelyhidi Hajnalka

AZ INDIÁN egykor, így határozta meg a lelkiismeretét: — "Az én lelkiismeretem olyan, mint egy háromsarku kerék. Mikor rosszat cselekszem, mindig fordul egyet és ez . . . nagyon fáj nekem. És, ha gyakran cselekszem rosszat, annyira forog, hogy a kerék sarkai lekopnak és . . . akkor többé már nem fáj."

Ő . . . ÉL!

ALAPIGE: "Mit keresitek a holtak között az élőket?" (Luk. 24:5 b.)

MA, amint e sorokat írom, egy 33-éves ismerősömnek a temetésén voltam. A látvány, magában véve, lesújtó, elszomorító volt, hiszen egy ismerősömtől kellett búcsút vennem. Az életben sokat utaztam, nagy területeket bejártam s így találkoztam olyan egyénekkel is, akik azt mondták, hogy nekik oly jól esik, ha a temetőkben időzhetnek s hogy ők szeretnek a temetőbe menni.

Nem vonom kétségbe ezen állításukat, de ebben a dologban az én izlésem, nézetem nem egyezik meg az ilyenekkel. Részemre a temető nem egyéb, mint az északi sarkon levő jégmező, ahová menni éppenséggel nem kíváncszom.

Én is kimegyek néha a temető-kertbe, de nem mondhatnám, hogy bármi is volna, ami engem oda vonzana. A temető a holtak hazája, ahol az élőknek csak szomorú kötelességeik vannak, amelyek lesújtóak, elszomorítóak.

Tanyák mellett, az országutakon hajtván, néha meg kell állanunk, ha egy juhnyáj, báránykák vagy bármi jószág keresztezi az utunkat. S miért állunk meg? Mert életet látunk magunk előtt, amit respektálunk, amit nem akarunk kioltani. Az emberi szívnek jólesik, ha életet lát. Tavasszal, amint látjuk a természetet újéletre való ébredését, a rügyek fakadását, virágok nyílását, bennünk is megújul az élni akarás, az élet után vágy. Jézus azt mondta tanítványainak: "Mert én élek, ti is éltetek." Mi, hívők, tapasztalatból tud-

Nagyon kellemes husvéti ünnepeket kívánunk minden munkatársunknak, olvasónknak és hittestvérünknek!

juk, hogy Krisztus az életet bőmértékkel adja az övéinek. Nézzük meg.

HOL ÉS HOGYAN ÉL JÉZUS MA?

1. Jézus él az Isten gyülekezetében. Korunk arról tesz bizonyosságot, hogy az emberek lelki szemeit fátyol fedi s így nem ismerhetik meg az igazságot. Krisztus csodálatos feltámadása után, az öröket megfizették, elhalgattatták s a népet félrevezették. Azóta a Zsidók szemein fátyol van s nem ismerhetik meg az igazságot. Kétezer év után is csak egy halott Jézust lát ez a nép, amely egykor Istennek kiválasztott népe volt.

Az emberi elme korlátozott s így a természet feletti dolgokat nem bírja felfogni, nem képes megérteni. Tamásnak még mindig sok követője akad a hitetlenségben. De azt sokan elfelejtik, hogy mikor Tamás a szegkek helyébe tette ujjait, csodálkozva, megdöbbenve és hitetlenségéből megtérve kiáltott fel: "Én Uram és én Istenem!" Tamás azután az élő Krisztust imádta és szolgálta élete végéig. Így a hithez jött, megtért emberek szívében ma is él és uralkodik Krisztus, a Halál nagy meggyőzője!

A Sátán közel kétezer éve akarja e dicső és magasztos tudatot kiölni az emberi szivekből. De Krisztus él s a pokol összes hada nem képes változtatni többé a tényen. A mustármagról és kovásról szóló példázat arról tanuskodik, hogy van ezen a világon egy titokzatos erő, amely belülről folyton növekedik.

A keresztyénüldözések azért voltak és vannak, mert a Sátán ezt a hitet szeretné kiölni a lelkekből. Már az első században, amikor a keresztyénség még csak bölcsőjében ringott, megkezdődött az üldözés, mellyel az ellenség azt remélte, hogy véget vet az új tudománynak. De az üldözésből a legnagyobb áldás fakadt Krisztus gyülekezetére, — mert éppen az által lett ismeretessé az egész világ előtt. A tizenkét tanítvány, a százhusz tagu gyülekezet, majd a háromezer megtért lélek üldözése, azt eredményezte, hogy amint őket Jeruzsálemből szétkergették, azok, amerre mentek, maguk-

kal vitték mindenüvé hitüket, bizonyosságtételüket. Eddig csak Jeruzsálemben voltak, az üldözés következtében, elszéledtek Judeába, Samariába s a földnek végső határáig. S miért történt ez így? Mert Jézus élt az első keresztyén gyülekezetben.

A kezdetben megírt Biblia kevés volt, de terjedt az ige szájról szájra, szívből szívbe. Akkor nem lehetett kapni Bibliát a tízcentes üzletekben, de a Krisztusról szóló Ige élt az Isten népe szívében. A középkorban, császári rendeletre szedték össze s égették el a Bibliákat. Egy szegény özvegy asszony hallotta, hogy már a szomszédban kutatnak s hamarjában nem tudta, hová rejtse a Bibliáját. Éppen kenyeret sütött s hirtelen kenyértésztaival körültakarta és betette a sütőkemencébe s így mentette meg szeretett Bibliáját.

Vajjon mikor jön el újból Isten népe között az ily nagy lelki éhség és szomjúság Isten Igéje után? A Samariabeli nőnek, Jézus élő vizet kínált, melyből, ha iszunk, soha meg nem szomjuhozunk. Jézus az a kenyér, mely menyországból szált alá. Isten gyülekezete, tápláld magad ezzel s Krisztus élni fog benned és közötted!

2. Jézus él az emberi szívekben. Ő él az én szívemben is. Tudom, — hogy velem van. Próbáimban mellettem áll s nem enged elesnem. Jézus ma is kopog a szívek ajtaján s ahol megnyitják előtte az ajtót, oda be megy és szereteteivel vacsorál. Hány hívő család boldogsága tanuskodik amellet, hogy Jézus a szívben lakik s így boldogok Őbenne. A vendégszeretet, a testvéri szeretet mind megannyi bizonyíték, hogy Jézus azok szívében él, akik befogadták Őt. Amint a szülők a vasárnapi iskolai tanítók megismertetik Jézust a gyermekkel, bevonul oda Ő, aki élni akar minden szívben, minden lélekben.

3. Jézus él az imában. Ha ezernyi nyelvem s ezernyi ajkam volna is, akkor sem lennék képes eléggé hálás lenni azért, hogy oly sokszor meghallgatta imáimat, melyeket az Ő nevében bocsátottam a kegyelem trónjához. Valahányszor imádkozva lelkemet Istenhez emelem, nem egy halott Közbenjáróhoz járulok, ha-

nem az élő Krisztushoz, aki azt ígérte, hogy amit az Ő nevében kérünk, megszerzi nekünk. Igen, Isten meghallgatja az imát s ezt tapasztalta a Zsoltáros is, amidőn azt mondta: "Szeretem az Urat, mert meghallgatta az én imádságomat."

4. Jézus él a szeretetben is. "Mit keresitek a holtak között az élőket?" Aki él, azt nem viszik a temetőbe. Ha a krisztusi indulat és szeretet lakik bennünk, akkor mi is tapasztalni fogjuk, hogy Ő él a mi szívünkben, mert tudunk szeretni.

Milyen jó, hogy az első keresztyének, a feltámadás pillanatától kezdve azt vallották, hogy Jézus él. Jézus él ma is közöttünk, megváltottai között, feltámadásának dicső hatalmával. Az Ő megváltottai dolgoznak azon, hogy Isten országa terjedjen. Isten az Ő Lelkét ma is bőmértékben adja az övéinek. Ez az élő Jézus ma is sokakat megkeresztel az Ő Szent Lelkével. Új életet önt népének lelkébe, hogy el ne fáradjanak a szent munkában mindaddig, míg Ő ismét eljön, az övéiért.

Kedves Lélek! Él-e a te szívedben s az én szívemben valóban ez az élő Krisztus? Ő, akit nincs mit keresnünk a halottak között, mert Ő valóban él. Milyen Jézusban van a mi hitünk? Bár adná az Ur, hogy ez az élő Jézus sokak szívében feltámadna még az Ő békéjével, szeretetével és feltámadásának hatalmi erejével.

Halelujah! Jézus él a szívemben! Ámen!

VÉR FERENCZ

Értesítés:

TUDATJUK a kedves Testvériség, hogy a jó Isten segítségével, mi is kijöttünk Amerikába. A háboru miatt, szép magyar hazánkat és otthonunkat el kellett hagyni. Szeretnénk levelezni régi és új bevándorlott ismerős testvéreimmel. Soltvadkerti születésű vagyok, nevem: **Eifert Ádám**. Feleségem leánykori neve: **Felder Mária**. Címünk: 1328 W. Carmen Ave., Chicago 40., Ill.

EGY ÖREG skótot megkérdeztek, hogy mit gondol a halálról? Így válaszolt: — "Nem sokat számít az, hogy élek-e vagy halok! Ha meghalok, Jézussal leszek; ha meg élve maradok, Jézus lesz velem."

KEDVES TESTVÉREIM AZ UR JÉZUSBAN!

“ROHAN KÖNYÖRTELEN AZ I-DÓ.” Hónapok teltek el, mióta az Amerikai Magyar Baptista Konvencióról, fellelkesedve, tervekkel tele, — hazatértünk gyülekezeteinkbe. Azt gondoljuk, hogy minden delegátus eleget tett hivatásának és a gyülekezetnek, amely őt a konvencióra küldötte, világos jelentést adott. Aztán, merjük azt is gondolni, hogy minden gyülekezet átvette a jelentést s megkezdte szövetségi terveink megvalósítását. Talán jó volna mindannyiunknak önvizsgálatot tenni, számadást tartani, hogy meglássuk, megtettük-e kötelességeinket közös terveinkkel kapcsolatban? Ha esetleg a “számadás” azt bizonyítaná, hogy valamiben el vagyunk maradva, — még utólrérhetjük!

A Misszió Bizottság hatáskörébe tartozik gyülekezeteinkben a Misszió szellem ébresztgetése. Kérjük a lelkitestvéreinket mindenhol, teljesedjenek be misszió szellemmel. A Keresztyénység misszió munkával kezdődött. Jézus Krisztus volt az első Misszionárius. Őt az Atya, Isten küldte a földre. Ő küldte ki tanítványait. Később: gyülekezetek küldtek ki misszionáriusokat. Ma is misszionáriusok által terjed a Keresztyénység. Amely egyén nincs tele missziószellemmel, az nincs tele Krisztussal, sőt — nem nevezhető keresztyénnek sem.

Végezzünk misszió munkát itthon. Minden gyülekezeti tag igyekezzon azon, hogy élete megegyezzen a beszédével. Cselekedeteinkkel ne hazudtoljuk meg magunkat. Minden tag járjon hűségesen az imaházba. Rettenetesen sokat ártanak a misszió munkának azok a tagok, akik nem járnak rendszeren templomba. A hitetlenek azt mondják a hívogatóknak: “Miért menjek én, . . . aki tag, az sem megy.” Nem mindig lehet a hitelent azzal elhallgattatni, hogy ne “azt” nézze, hanem nézze Jézust. Ő nem látja Jézust csak úgy, ha bennünk meglátja. Legyünk tehát őszinte, hűséges tagjai gyülekezetünknek, hogy a hitetlenek kifo-

gásaikkal ne birjanak velünk mentegőzni.

Külmisszió munkásunk, Rev. Molnár Antal tv., k. családjával hűségesen végzi a munkát Argentínában. Sok jelentést nem kaphatunk tőle, mert a jelentések megírása időbe kerül és a lelki munka, jól tudjuk, leszan halad és sokszor hónapokig nincs semmi új jelenteni való. Sokkal fontosabb az, hogy ők ott, Isten Lelkének vezetése alatt, prédikálják az evangéliumot alkalmas és alkalmatlan időben. Mi tudjuk, hogy ők ezt teszik. Vasárnap tartanak Biblia órát saját otthonukban; istentiszteletet pedig egy baptista templomban. Imádkozzunk értük.

Belmissziói munkásunk, Rev. Kinda Sándor tv., a munkamezőn van. Több gyülekezeteket látogat és, ahol lehet, segédkezet nyújt. Beteg prédikátorokat helyettesít, stb.

Hála az Urnak érte, — az énekeskönyv elkészült és gondoljuk, hogy ezután még több időt és erőt szentelhet Kinda tv. a lelkimunkára, szövetségünk terén. Mint Misszió Bizottság, gratulálunk és köszönetet mondunk az Énekeskönyv és Irodalmi Bizottságoknak a sok munkáért és szép eredményért, amelyet már mindnyájan élvezünk, amint az új és régi énekeket az új könyvből énekeljük. Sok fáradságot és áldozatot hoztak meg, nemcsak a bizottság tagjai, hanem mások is azért, hogy ez a mű a miénk legyen. Mindenki nek köszönjük, amit tett.

Hogy állunk, kedves Testvéreim, a misszió célokra való adakozásunkban? Talán egykissé megfeledkeztünk? Keressük fel Szövetségünk pénztárnokát adományainkkal. Ne feledjük el, hogy havi, nem évi felelősségeink vannak. Tegyük meg a legjobbat!

Hogy állunk, kedves Testvéreim, a Szövetségünkért való imádkozásban? Vagy az nem fontos? De igen. Sőt a legfontosabb. Hűségesen feljegyezzük azok neveit, akik pénzt adnak. Ugy is kell, megérdemlik. Én — szeretnék egy ‘Imádkozók Könyvét’ vezetni. Ebben a könyvben feljegyezném mindazok nevét, akik — miután e sorokat olvassák, — Istennek fo-

gadást tesznek, hogy azon naptól, a következő konvencióig, minden nap imában az Ur elé hozzák Szövetségünket és annak minden munkáját, amelyet Krisztus Országáért végez.

Tehát, akik óhajtanak csatlakozni az Imádkozók közé, küldjék be nevüket. Ha mennyei Atyánk elhagyja érne a következő konvenciót, jelentést teszünk az ‘Imádkozókról’ is. Ki lesz az első? “Igen hasznos az igaznak buzgó könyörgése.”

Amint tudjuk, a Nevelésügyi Bizottság beolvadt a Misszió Bizottságba. Szeretnénk tehát hallani a Szövetségünkben élő, lelki munkára készülő és készülendő ifjakról. Kérjük gyülekezeteinket, hogy közösen igyekezzünk azon, hogy neveljünk olyan ifjakat, akik hajlandók lesznek a lelkimunkát felvenni gyülekezeteinkben. Ha vannak ifjak, akik Krisztus oltárára tették életüket és anyagi segítségre volna szükségük és érdeklőket az Ifjúsági Szövetség segítségével, t. i. a “Student Fund,” — egész bátran irjanak és segítségükre leszünk.

A Misszió Bizottság tagjai: Rev. Biró Mihály, Rev. Bretz Emil, Rev. Balla György, Rev. Bógár József, Rev. Bikacsán Walter, Rev. Major Mihály, özv. Stumpf Árpádné, Taylor Lajosné. Mi mindnyájan szívünkön viseljük Szövetségünk ügyeit. Kész vagyunk szolgálni és segíteni bárhol és bárkinek, ha szolgálatunkat óhajtják igénybe venni.

Jó tanácsot Testvéreinktől, mindenkor szeretettel fogadunk.

Istenünk áldását, kegyelmét és szeretetét kívánom Szövetségünk minden tagjának és jóakarójának. Testvéri szeretettel:

MOLNÁR Balázs
a Misszió Bizottság elnöke

EGY KIS FIU kérdezte az apját: “Miért nem bántották az oroszlanok Dánielt a veremben?” És mig az apa gondolkozott, hogy helyes választ adjon fiának, az ismét megszólalt eképpen: “Most már tudom! Mert Jézus, Jüda oroszlanja volt vele, aki védte őtet.”

ISTEN kegyelmének harmatja és esője lecsurog a büszke hegyek oldaláról az alázatosság völgyébe és azt gazdagon megtermékenyíti.

Evangéliumi Hirnök

GOSPEL MESSENGER

Published Semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
192 E. Exchange St. — Akron 4., O.

Felelős szerkesztő—Editor in Chief

Rev. BALLA György
225 E. 80 St. — New York 28., N. Y.

Társszerkesztő — Associate Editor

Rev. BALLA M. Emil
131 Steuben Street, — Brooklyn 5,
New York

Entered as second class matter at the
Postoffice of Akron, Ohio, under the
Act of March 3., 1879.

Accepted for mailing at the special
rate of postage as provided in Section
1103, Act of October 3, 1917

SUBSCRIPTION FEE:

\$3.00 per year.

Előfizetés — Címváltozás

erre a címre küldendő:

REV. JOHN A. PETRUSAN

357 Alpine St. — Perth Amboy, N. J.

“HOZSÁNNA A DÁVID FIÁNAK.”

JÉZUS NÉPSZERÜSÉGE virágvasárnap érte el tetőfokát, amikor ezrek és ezrek, ruháikat a földre terítve, pálmaágakat lengtetve kiáltották: “Hozsánna a Dávid Fiának; áldott, aki jó az Urnak nevében, Hozsánna a magasságban.” — Máté 21:9.

Jeruzsálem és falai sok királyi felvonulást láttak, de ilyent soha. Ez a felvonulás, látszólag, minden tekintetben sikeres volt. Ugyannyira, hogy nemcsak Jézus ellenségei voltak meglepődve Jézusnak a népszerűsége felett, de még a tanítványok is. Így, az egész sokaság, a tanítványokkal együtt, azt remélte, hogy Jézus kihasználja ezt a nagyszerű alkalmat és — Királlyá koronáztatja magát. De Jézus visszautasította a királyi koronát és ahelyett, hogy elfoglalta volna a trónt, elkezdett sirni Jeruzsálem népe felett, mert látta, hogy mennyire silány és földi az ő rajongásuk és felbuzdulásuk. Látta, hogy nem érdeklik őket a lelki dolgok és csak azért akarták Jézust földi királlyá tenni, mert azt gondolták, hogy ő használni fogja természetfölötti erejét és jólétbe fogja kormányozni a népet. Tehát: amíg a tömeg és a tanítványok örültek a sikernek, addig Jézus sirt a nép fölött, mert látta, hogy mi fog végbemenni csak egy pár nap

mulva is. Ő tudta, hogy a nép egész más-kép fog viselkedni Jézussal szemben, amikor látni fogja, hogy nem tudják rávenni arra, hogy olyan király legyen, amilyen királyt ők szeretnének..

Jó tudni azt, hogy a tömegben voltak olyanok is, akik nem érdekből lengették a pálmát, hanem inkább azért, mert igazán hódolni akartak Krisztus előtt. Ezek száma nőtt az évek teltevel ugyannyira, hogy ma a földnek minden részében vannak, akik nagy örömmel és tiszta szívvel hódolnak az egek Királya előtt Virágvasárnap és minden más nap is.

Habár Jézus ezen királyi felvonulásának sikere csak látszólagos volt, mégis egy dicső nap a jövőben s a teljes győzelem az övé lesz. Amikor minden térd meghajlik majd előtte és elismerik Őt mindenek, mint Urat és Királyt.

Addig is a hívők hódolata nyilvánul meg Vele szemben ugy Virágvasárnap, mint teljes életükben. “Micsoda nagy néptömeg ez, mely napról-napra gyülekezik? Öröm kiáltások jelzik, Názáreti Jézus megyen itt.”

“MÁSOKAT MEGTARTOTT . . .”

Amikor Jézus Krisztus, az Isten Fia, a világ Megváltója, halálra ítéltetett bűnös, halandó emberek által, ellenségei sok oly hamis tanubizonyságot mondtak ellene, — amiket egyáltalán nem tudtak bebizonyítani. Vádlóinak csak egy céljuk volt: halálos ítéletet kicsikarni Pilátustól Jézus ellen. Nem törődtek azzal, hogy mily eszközöket használtak céljuk elérésére. Nem bántotta a lelkiismeretük még akkor sem, amikor megtörték Isten parancsát, hogy: “Ne mondj hamis tanubizonyságot a te felebarátod ellen.” A sok hazug, alaptalan rágalom és vád között, Jézus ellenségei, mondtak egy nagy igazságot is Jézusról, amikor akaratlanul reá mutattak egy nagy igazságra, jobban mondva két nagy igazságra: “Másokat megtartott . . .” és “Bizott az Istenben . . .” — Máté 27:42-43.

Amit az ellenség csufyságból mondott Jézusról, egyike lett a legdicsőbb bizonyágtételeknek, melyet valaki valaha is mondott Jézus felől, hogy másokat megtartott és bizott az Istenben.

Jézus valóban tette mind a két dolgot. Egész életét a mások megtartására szentelte. Mindig a mások segítségére sietett. A Biblia arról tesz bizonyosságot, hogy ő szerte járt az emberek között és jót tett. Segített azokon, akiken senki más nem tudott, vagy nem tartotta érdemesnek segíteni. Soha senkit el nem küldött üres kézzel, aki őszinte szívvel jött hozzá segítségért. Másokat megtartott és ma is megtart.

A második vád, hogy “Bizott Istenben,” szintén igaz volt. Mert soha senki nem tanúsított nagyobb bizalmat Istenben, mint Jézus. Bizott Istenben még akkor is, amikor Isten arca el volt takarva előtte és a

helyzet teljesen reménytelennek látszott és rettenetes kínok között kérdezte: “Én Istenem, miért hagytál el engemet?”

Egy hívőről sem mondhatnak szebbet és jobbat mint, hogy önzetlen életet él, hogy másokon segít és hogy bízik az Istenben. Ha tesszük ezt a két dolgot, akkor meglátják az emberek a Mestert . . . bennünk is.

“Ha feltámadtatok a Krisztussal, az odafelvalókat keressétek, ahol a Krisztus van, az Istennek jobbán ülvén.” — Kol. 3:1. — Amikor eljön a tavasz, nem kell mondani a természetnek, hogy ébredjen fel, mert itt a feltámadás, a megújulás ideje. A fű kezd zöldelni, a virágok nyílni, a fák rügyezni anélkül, hogy valaki kérné vagy emlékeztetné azokat, hogy mit kell tegyenek. Mert Isten úgy rendelte a természetet, hogy a látszólagos halál után . . . jöjjön a feltámadás. A teremtet világ természete az, hogy a tetszhalál után ismét új életre ébredjen. Csodálatos, de ugyanakkor természetes dolog ez. Épp így van ez a lelki világban. Nem kell unszolni és emlékeztetni azokat, akik feltámadtak Krisztussal, hogy az odafelvalókat keressék. Az odafelvalóknak keresése természetes dologgá válik életükben. Mint ahogy az elrendelt időben ébredező természetet semmi emberi erő nem tudná a halál kötelei között tartani, — éppúgy nincs földi datalom és erő, amely vissza tudná tartani az odafelvalók keresésétől, a Krisztussal feltámadt lelket. A tavasz megérkezését bizonyítja az a tény, hogy a természet kezd új életre ébredni, lerázva a tél fagyasztó köteleit. Egy léleknek Krisztussal való feltámadását — csak egy tény bizonyíthatja: az ilyen lélek elhagyja a földi, a mulandó dolgoknak a keresését és keresi az odafelvalókat, ahol Krisztus van.

Balla E. M.

NAGYOBB győzelmet senki sem arathat az ellenségén, mint ezt: Ha az könnyelműen megsértett minket, bocsássunk meg neki igazán. A mi Mesterünk, Jézus is ez által győzött ellenségei fölött!

FRAZON & YELENIK

ELSŐ MAGYAR

TEMETKEZŐ VÁLLALATA

519 Ontario St.—Buffalo, N. Y.

Frank J. FRAZON, Licensed Mngr.

Albert YELENIK, Unlicensed Assoc.

Gyász esetén hívja fel:

RIV: 1022

Impozáns temetések. Mérsékelt árak!

MISSZIÓI

ténykedésünk ismertetése

“ÉS MIKOR HALLJÁTOK FUNI A DÉLI SZELET, EZT MONDJÁTOK:— HŐSÉG LESZ; ÉS UGY LESZ.” — Luk. 12:55.

AZ ISTENI MESTER, Jézus monddta e szavakat, az Ő visszajövetelet megelőző jelekkel kapcsolatban. Részben van valami hasonlat ebben a “Délien” megkezdett munkánkkal. Igaz, ezelőtt is dolgoztunk már “Délien” és dolgoznak is, de lényeges eltérés van,— a már két folyamatos munka között, mert a közel multban megkezdett munka “Lenkereke” távol “Északról” lett nemcsak megmozdítva, de állandó mozgásban tartva is. Azért most, amikor első jelentésünket küldjük, ez azt jelenti, hogy az evangéliom szele megkezdte fuvását a Déli államok legvégső határában is aszerint, ahogyan ezt Szövetségünk elgondolta. Óh, ha ez jelenthetné azt is, hogy “HŐSÉG LESZ.” Bár felhevülnének a fagyos szívek az evangéliom melegétől, amely már sok millió lelket tett boldoggá a Jézusban. Bár sok fiatal ember tenné még életét az isteni oltárra úgy, mint az a derék Argentínai fiatal, aki végleges megérkezésünk után, az első vasárnap, örömtől ragyogó szemekkel mondta, hogy előzetes ittlétem alkalmával tartott egyik beszédem hatása alatt, . . . beiratkozott a Szemináriumba.

Legelsőnek tartottuk azt megtudni, ha vannak-e még Magyar Baptisták azokon kívül, akikről már tudomásunk volt. Megtudtuk, hogy van még kettő. Azonnal hozzájuk mentünk, hogy megpróbáljuk őket felmelegíteni. Az egyiknél, — hála Istennek! — sikerült is és boldogan szolgálja velünk Jézust ismét, — míg a másik csak az ígéretnél maradt, annak ellenére, hogy lakásához közel tartottunk istentiszteletet minden vasárnap délután, hová feleségét a két leányával, egyszer elengedte. Iránta a reményt nem adtuk fel. Sok eszközei vannak Istennek és talán valamelyik használásával, visszatereli az eltévedt juhott.

Fontosságát láttuk annak, hogy a belváros egyik alkalmas imatermét elkérjük istentisztelet tartására, hogy ezzel lehetőséget nyújtsunk honfitársainknak a vasárnap délutáni összejöveteleken megjelenni, a város bármelyik részéből és mivel ezen elgondolás megvalósulhatott, — rendszeresítettük az összejöveteleket, amelyeket eddig egy testvérünk, Lelkes János házában tartottunk, az egyik külvárosban. Persze, itten sem adtuk fel a munkát, — csupán annyit változtattunk rajta, hogy az imaházat kértük el, hogy ottan Bibliaórákat tartsunk minden szerdán este, míg vasárnap délután imaórát és istentiszteletet

tartunk a belvárosban kibérelt imaházban.

Lakásunkban pedig vas. iskolát tartunk délelőtt, melyen eddig csak nyolc gyerek szokott megjelenni. Persze, nem tudni, — hogy meddig, mivel ezek közül hármát, valahogyan lopva hozza el a nagymama úgy, hogy a misére mennek, hol kénytelenek is megjelenni, “mert hazudni nem szabad,” — mondja a nagymama — s mise után, örmömmel jönnek hallgatni a Molnárnéni ilusztrált előadásait.

Hogy utazni mennyit kell, arról nem írok semmit, mert sokan azt mondanák, hogy tullövök a célon. És még ráadásul, — mennyi látogatást kell tenni, — látszólag eredménytelenül!

Aztán milyen fájdalmas volt, amikor egy családnak a beigért Bibliát vittem és a néni nem engedett be az ajtón. A küszöbön keresztül beszéltem vele, olyan hidegen, hogy hazaérve, könnyekre fakadtam. Egy másik helyen, kedves vendégek voltak kétszer. Akkor: megkérdezték körülményesebben, hogy kik is vagyunk hát és miért is jöttünk Argentínába? S amikor kérdéseikre feleltünk és beszéltünk Jézusról, sőt kis lapunk egy példányát is átadtuk a bácsinak, . . . minden barátság megszűnt. Van más is, akit akartunk már többször meglátogatni, de ezek azok közé tartoznak, akikhez nem lehet bejelentés nélkül menni s mindig azt a választ kaptuk, hogy: várjunk, amíg ők minket hivatalosan meglátogatnak.

Sokat lehetne hasonlót említeni, — ami pillanatra megfájdítja az ember szívet; érezni azt, hogy huzódoznak tőlünk és csupán azért, mert szellemileg különbség van közöttük. Ilyenkor az Apostol szavaira gondolunk és fájdalmunk azonnal szűnik: — **“Boldogok vagytok, ha Krisztus nevéért gyaláznak titeket; mert megnyugszik rajtatok a dicsőségnek és az Istennek Lelke, amit azok káromolnak ugyan, de ti dicsóítitek azt.” — Pét. 4:14.**

De vannak megértő kedves egyének is, kik szívesen veszik látogatásainkat, sirva hallgatják végig imáinkat és . . . mégis nehezen akarnak az istentiszteleten részt venni. Mindegy, — mondják, — akár melyik templom vagy prédikáció. És ebben van valami igazság, mert amíg a lélek valakiben alszik, mondhatnak előtte hideget, meleget. Imádkozzunk felébredésükért!

Nagy szolgálatot tesz kis DÉLIHIRNÖKÜNK. Ő betolakodik oda is, ahová talán mi, már restelkedünk menni. Hogy aztán bent vele mi történik, azzal ő nem számol. De azért ragyognak hátán a betűk, amikor azt hallja: “kétszer is elolvastam.” Egy másik: “sok vigaszt találtam benne.” Egy harmadik: “Nagyszerű, be fogom kötetni könyvbe.” Minden hónapban megjelenik, bár megtörténik, — hogy nyugtalanankodva kérdezi: “Már kész vagyok, miért nem postázol már?” Ilyenkor sajnálkozva nézek rá és mondok neki valamit . . . és vár tovább.

Brazília küldünk rendszeren 120 példányt

és helyben postázunk 23-at. Szétosztunk 50 példányt. Amerikába küldünk 2-3 gyülekezetbe havonta, hogy sorba bemutasuk mindenhol. Menházunkhoz, öreg testvéreinknek küldjük rendszeren és még néhány vezető testvérnek.

Canadába is küldünk olyan helyekre, ahol, gondolatunk szerint, hasznos szolgálatot tesz. Összesen 280-300 példányban adjuk ki havonta. Nagyon szegény lenne lapunk, ha csak saját termékeink közlésére lenne utalva. De kedves Kovács Vilmosné testvérnő, betegsége ellenére is állandóan küldi lélekébresztő és nevelő cikkeket. Csehy testvér pedig kedves költeményeit s még mások is támogatják így a Délihirnőket, — akiknek nagyon hálásan mondunk köszönetet itten is.

Bibliákat is adunk ingyen azoknak, akiket érdekel és ígérk, hogy olvassák. Így adtunk ki már 10-et; egy Újtestamentumot és 12 spanyolnyelvű Újtestamentumot. És most hadd magyarázzam meg, hogy miért adjuk ingyen:

Van itten egy idős ref. lelkész, és ha valaki tőle Bibliát kér, elviszi az illető lakására és csak annyit kér, hogy az utiköltséget fizessék meg neki. Ha ő ezt megteheti, miért ne tehetnének meg mi is? Igen, tennünk kell és tesszük is, csak annyi elteréssel, vagyis különbséggel, hogy mi . . . még olcsóbban adjuk. De nem versenyzésből, nem “kikvagyunkságból,” hanem mert úgy gondolom, hogy nem maradhatunk háttérben. Fontos, hogy olvassák és, ahol ezt komolyan teszik, lehetetlen a meg nem változás.

A Biblia az egyedüli könyv, amely évezredekben át megmaradt azon nagyságnak, amellyel a világ elé lépett és nemcsak a féltelmetes Sinai halmára vezet el, — rámutatva bűneinkre, — hanem elviszen az engesztelés Kálváriájára is. Néhány esztendővel ezelőtt, azt mondta egyik egyház tehetséges vezetője. “A Baptisták az Apokalipszis repülő könyvei.” Repüljük hát át a világot Bibliával a kezünkben, amely mellett tanuskodjon a mi életünk is.

Még azt említem meg, hogy itten nem Amerikában vagyunk, hanem valahol erre messze, Délen és itten annyi segítséget sem kapunk, hogy az említett két imaházat díjtalanul használjuk. Fizetünk a használatért. A kedvezmény csak annyi, hogy a használati díjat nem szabták meg, hanem ránk bízták. De, amikor az első havi bérletet fizettem és — udvariasságból megkérdeztem, hogy nem-e keveslik, a válasz ez volt: “Podendo dar mais, mejor.” Magyarul ezt így mondanánk: “Ha többet adhatnának, jobb volna.” Mindjárt arra gondoltunk: “Boldogok a békeségre igyekezők” és adunk többet.

Összejöveteleink áldásosak, melyeken — rendszerint 12-15-en szoktunk megjelenni eddig. De ismét találtunk régi testvéreket, kiket várunk a legközelebbi összejövetelre az ígélet után. Van olyan is, akinek a címét megkaptuk és . . . nem vagyunk

képesek megtalálni. Tudom, ezt érthetetlennek találják, de — mondom, — nem vagyunk Amerikában. Címe egy vidéki kis városka vagy inkább falu, egyszerű postahivatali helyiséggel, ahová valahonnan bejár a leveleiért. Uttalan utakon járva, kerestem már egy egész délután, borzasztó hőségben, lapokat küldök neki, de nem jelentkezik. Keressük tovább.

Magduska nagy élvezettel osztogatja a lapokat és énekeskönyvekkel szolgál ki mindenkit az istentiszteleteken, hol ezidő szerint, az egyedüli gyermek. A fent említett spanyol Újtestamentumokból, ő ajándékozott három iskolai tanárainak. Amikor elgondolását velem tudatta, kihangsúlyozva, hogy három kell, talán komolyabban néztem rá, mint ahogy ő várta és rám szól: "Mit néz apuka? Talán sajnálja? Örülni kellene, hogy megnyerjük őket az Urnak." Gyermekies odaadással tanul zongorázni, hogy a lehető leghamarább segítsen az istentiszteleteken, az éneklésnél.

Sokat jelentett az énekeskönyvek megérkezése. Amig nem érkeztek meg, minden héten 10-12 példányban irtam le 5-6 éneket. Erre nincs szükség tovább. Örömmel dicsérjük Urunkat minden alkalommal. Kérjük kedves testvéreink imáit érettünk és munkánkért, hogy Délen hadd zúgjon a szél és hasogassa a sziklakemény szíveket és utána legyen hallható az Ur eme szava: "Jöjjetek hozzám mindnyájan . . ." Hadd töltsön be minket a Pünkösdi Szél, melynek hatása alatt kérdezni kényszerítsük az embereket: "Mit cselekedjünk?" És lehessen a mi örök válaszuk: "Térjete meg és keresztelkedjete meg mindnyájan a Jézus Krisztusnak nevében a bűnösöknek bocsánatjára és veszitek a Szent Lélek ajándékát."

**MOLNÁR Antal, — 1953-3-ik hó
Argentina.**

BONTAKOZIK A TÉL

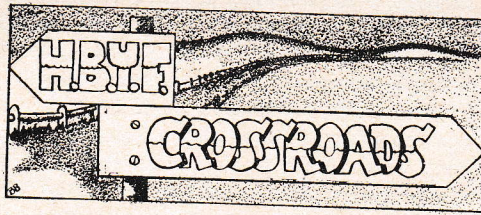
BONTAKOZIK a tél fagyos köntöséből,
Mert a nap melege harcba szállt ellene.
Rügyek fakadoznak, a bimbók kinyílnak,
Mert Mennyei Atyánk így rendelte el azt.

A fáknak virága, természet gyönyöre,
Gyümölcsről tesz ime újból ígéretet.
A rózsa és virág illatával áldja
Öt, aki télen át gondosan ápolta.

Ember, ki bűnödnek téli álmát alszod,
Lelki álmaidból mikor bontakozol?
Mert nálad is beáll a rideg tél egykor
És a megtérésre nem lesz idő akkor.

—Henczel József, So. Norwalk, Conn.

**A HIVŐ IRODALMAT A HIVŐK KÖ-
TELESSÉGE FENNTARTANI!**

by, JUNIOR

I guess that our little "Crossroads" column is trying to keep up with the Jones' in fashion. So she is now wearing her new Easter bonnet. Hope you like it.

"RISE HEART! thy Lord is risen.

Sing His praise without delays.

**Who takes thee by the hand, that thou
likewise**

With Him may rise —

**That as His death condemned thee to dust,
His life may make thee gold, and much
more just."**

HERE IT IS again another joyous Easter season, and a time for solemn rededication. This is the time when we as Christians turn with joy and a sense of reality to our reason for living. It is the knowledge that some day we too shall see and be with our risen Savior. This is the great truth and depth of Christianity that Christ conquered the grave, and that sin and death shall have no power over us.

Friend, this fact is real, and I pray that we would live daily in light of this faith. It is a challenge to each and every one of us to tell "every creature" of the risen Savior and the eternal life that He so freely gives to all who would accept it.

I have received some letters from different people writing of the various problems that exist in their own surroundings. Each person knows the individual problem that befronts him and his relation to God. So at this Easter season let us look anew to God, a God who loves and cares and is interested in each one of us and our problems. We should not pray too often for great favors, for we stand in need of small ones most. For prayer moves that hand which moves the world; so let us pray with a faith that our prayers will be answered.

PRAISE GOD FOR THIS NEWS!

The Homestead Hungarian Bapt-

ist church will see one of her sons ordained to the Christian ministry when, at eight P. M. on April 12, Joseph D. Ban will be ordained in the Mount Lebanon Baptist Church of Pittsburgh, Pa. Participating in the Service of Ordination will be Miss Ruth E. Ban, Director of Christian Education of the First Baptist Church, Winchester, Virginia; Rev. Paul Offenheisen, Minister to the Baptist Student Program in Western Pennsylvania; Dr. Lester W. Bumpus Executive Secretary of the Pittsburgh Baptist Association; Rev. John Petrusan, Minister of the Temple Baptist Church of Perth Amboy, New Jersey, who will read the scriptures in both English and Hungarian. Dr. James R. Branton, Professor of New Testament Interpretation at Colgate-Rochester Divinity School will preach the message, entitled, "The Pastoral Symphony." Dr. Fred Herman Willkens, Professor of Christian Education at Colgate-Rochester Divinity School will bring the charge to the candidate. Rev. Hayes Morgan Braker, Minister of the Mount Lebanon Baptist Church, will lead in the Ordination prayer. Dr. Lilburn B. Moseley, Minister of the First Baptist Church of Pittsburgh will extend the welcome to the ministry to the newly ordained minister.

Mr. Ban is a former president of the Hungarian Baptist Youth Fellowship. He will graduate from Colgate-Rochester Divinity School in May of this year. After June 1 Mr. Ban will be associated in the pastoral ministry of the First Baptist Church of Dayton, Ohio. Accompanying him to Dayton will be his wife, Arline and daughter, Susan Arline.

BODNÁR A. LAJOS

MAGYAR TEMETKEZŐ INTÉZETE

készen áll éjjel és nappal

a magyarság szolgálatára!

Telefon: MEIrose 3075-3076

3929 Lorain Ave. Cleveland, O.

THE SUNDAY SCHOOL

by, Mrs. Esther Balla

Have you recently been appointed as teacher of an adult class? Perhaps you are a bit frightened by the prospect of teaching people who may have more experience than you have and also may be a bit older than you. The following is a list of some of the most common errors made by the beginning teacher, it not only tends to help the beginner avoid such errors but also help the already experienced teacher to check up on himself and improve his teaching.

1. Postponing your lesson preparation until Saturday night. You may then be interrupted, or find that you are tired and sleepy. Get your preparation started early in the week, by so doing your thoughts will mature and take shape in your mind.

2. Plunging into a lesson before getting the attention of the class. As a rule, conversation will cease as soon as the members see that you are ready to begin. Do not propose to begin until everyone is giving attention.

3. Answering all questions, instead of making the class members feel that it is their responsibility to work out the answers in so far as they can.

4. Speaking so low or so unconvincingly as to give the impression that what is being said is of no great importance.

5. Allowing yourself to be sidetracked by questions which have nothing to do with the lesson. Tactfully suggest that the question will receive consideration at a later time. Sometimes these questions will reveal the real needs and interests of the class. Such questions will help you in planning future lessons.

6. Using words and language which the members do not understand. The important thing is to make yourself understood, and that is done by using short sentences and simple words.

7. Asking vague questions or worded in such a way that those

Love to Christ . . .

"He that believeth in me, though he were dead, yet shall he live." — John

11:25.

WHEN the last day is ended
And the nights are through;
When the last sun is buried
In its grave of blue:
When the stars snuff out like
candles
And the seas no longer fret;
When the winds unlearn their
cunning,
And the storms forget;
When the last lip is palsied
And the last prayers said —
Love shall reign immortal
While the worlds lie dead.

who have prepared the lesson can't answer for they do not understand the question. Frame your questions with care.

8. Using mannerisms which attract attention to yourself as a teacher. It is a good plan to forget yourself in your interest in the lesson, in so doing, self-consciousness will then disappear.

9. Showing that you are nervous, jumpy and uncertain. The class will then feel the same way. The wise thing is to do the best you can, without unnecessary apologies. That is all anyone can do.

10. Permitting the class discussion to become a dialog between yourself and one class member. Call for the participation of the other members. Give them opportunity to discuss the issue among themselves.

11. Using sarcasm, finding fault, never smiling.

12. Thinking only of entertaining the class. Entertaining is not teaching.

13. Asking a second question before the first one has been answered satisfactorily.

14. Trying to crowd too much into a lesson period. Better plan to make only two or three points per lesson, and make them well.

15. Failing to see that each member of the class is supplied a

quarterly. How can he give thought to the next lesson without this aid? Then, in teaching, stick close to the lesson subject; otherwise, the class member will feel that his preparation had no bearing on the matter discussed.

16. Talking too much about yourself, your education, or your social contacts. The best teachers keep most of their own experiences in the background. Talking about oneself, even when the motive is the best, may be mistaken for boasting.

17. But keeping your SPIRITUAL experience in the background is a grave error. By all means, let that part of yourself come out. You have read about lights under bushels; let your spiritual light shine forth!

If you make none of the above errors, the probability is that you are a better than average teacher. Most of us, even after years of practice, still make some of these errors. But they are of a sort that can be corrected. With a little thought and effort, we can improve our teaching.

The Baptist Leader—1941

And may I add my congratulations to you new teachers and God's richest blessing to all Sunday School Teachers everywhere.

Szives értesítés!

A Keleti Női Konferencia, — ebben az évben, New Brunswick, New Jerseyben tartja meg évi programját, április hó 25-én, szombat délután.

Brunswicki nővéreink ünnepélyes ebéddel várnak bennünket pont tízenkét órára. Szeretettel kérjük a Nőegyleteket, hogy készüljenek erre a napra, hogy sok áldásban részesüljön mindenki. A találkozás boldog reményében, maradtam üdvözlettel:

Ifj. KURTZ Lajosné
Keleti elnöknő.

IF YOU ARE LOOKING . . .

. . . for a place to refresh your weary soul, for strength to travel toward your goal; for friends who love the Saviour dear, for hymns of comfort and of cheer; then "come thou with us and we will do thee good."

NAGYPÉNTEK

NAGYPÉNTEK az ünnepeknek
A legszomorubb ünnepe,
Mert akkor lett az Isten Fia
Keresztfára szegezve.

Le is vették, eltemették
Kőbevágot sirboltba,
És aztán egy lapos kövel,
Le is lett majd takarva.

De ezt aztán az angyalok,
Nem hagyták rajta soká,
Mert levették, megnyílt a sir
És az Ur feltámadta.

Feltámadott! Hallelujah!
Ő ma is él, az emberek szívében,
Akik Őtet befogadják
S követik Őt hűséggel.

Foglald el az én szívem is
Üdvözítő Jézusom,
Hogy keresztem könnyebb legyen,
Légy segítségemre ebben.

—Henczel József, So. Norwalk, Conn.

Rev. Mentő Gábor temetése

MCKEESPORT, Pa-ban született, Záhony, Szabolcs megyében neveltetett és Hartsgrove, Ohio-ban lakott Rev. MENTŐ GÁBOR és február 25-én éjjel autóbalesetnek esett áldozatul, amint munkából igyekezett haza. Borzalmas sérülései által kapott fájdalmait csak három nap és három éjjel bírta. Március 1-én, vasárnap, kora reggel, lelke itthagya az összeroncsolt testet és visszatért az örök kévalóságba.

Az egyik előkelőbb clevelandi kórház orvosai mindent elkövettek, — hogy életét megmentse. Hűséges neje éjjel-nappal mellette volt s könnyörgött az Urhoz kedves férje életéért és a clevelandi gyülekezetek is imádkoztak a hétközi imaórán érte, de, úgy látszik, az Urnak más volt a végzése vele.

Mentő tv. temetése nagy részvét mellett, a hartsgrove-i templomból, Rev. Petre Gábor vezetésével ment végbe. Az angol gyászbeszédet Rev. Eugene Abott, a huntsburgi Magyar Baptista Gyülekezet prédikátora tartotta, míg magyarul: Rev. Bretz Emil és Petre tv. prédikáltak. Az utóbbi tv. mondotta a bucsuztatót is. Künn, a sirkertben, szintén az emli-

A régi és új prédikátor

REV. GAZSI István, a Trentoni, N. J.-i magyar baptista gyülekezet pásztor, amint átadta tisztségét utódjának, — ifj. BIRÓ Mihály pásztor tv.-nek, 1953 január 3-án. GAZSI tv. és k. neje, jelenleg Los Angeles, Calif.-ban vannak, kedves leányuk és férje, Rev. Honesco Gyula testvéreknél. — Ifj. BIRÓ testvérék a Carteret, N. J.-i gyülekezettől jöttek át új munkaföldjükre, Trentonba, amely gyülekezet Gazi tv.-t életfogytiglanra, tiszteletbeli prédikátorának (Pastor Emeritus) választotta meg elismerése és hálája jeléül.

tett testvérek teljesítettek szolgálót.

Gyászolják: kedves neje, — kivel több, mint 16 esztendő óta élt boldog házasságban és 13 éves, fogadott leányuk, Geraldina. A jóságos Isten adjon vigaszt a megszorított szívekre s boldog találkozást nekik ott fent, a dicsőségben. P. G.

BUFFALO, N. Y.

HALÁLESET. — Habár egykiesit késve is hozzuk, de azért kívánjuk közölni az Evangéliumi Hirnök olvasóival, hogy az Ur egy hű szolgáját, Ladányi Miklós tv.-t, körülbelül egyévi betegség után, 1952 évi december 10-én, haza szolitotta a jobb házába.

Temetése dec. 12-én d. u. 2 órakor volt az imaházból. A gyászistentiszteletet Rev.

SZILÁRD, MEGBIZHATÓ
demokratikus betegsegélyző és
életbiztosító társulat, amelyhez
mindenki bizalommal fordulhat

RÁKÓCZI
SEGÉLYZŐ EGYLET

624 Bostwick Avenue
BRIDGEPORT, CONN.

Lehman János, a gyül. pásztor végezte. Elköltözött testvérünket gyászolják k. neje, özv. Ladányi Miklósné, született Halász Zsófia, kivel több, mint 57 évig éltek boldog házasságban; gyermekeik: Miklós, Sándor, Béla és Mrs. Ethel Goodall és nagyszámu rokonság.

Ladányi tv. 1873 január 17-én született Eszényben, Szabolcs m., Magyarországon. Szorgalmas, nehezen dolgozó, de mióta megtért, 1915-ben, példás életű, alázatos, istenfélő férfiú volt. Az Ur Jézus Krisztusnak egy őszinte és igaz követője. Gyülekezetünkben éveken keresztül többféle tisztséget töltött be. Az utóbbi években, mint életfogytig megválasztott gyülekezeti vén, szolgálta az Urat.

Az Ur vigasztalja a hátra maradtakat és segítse őket is, hogy hűen kövessék az Urat.

Helye üres maradt a gyülekezetben, de hisszük, hogy egy dicsőbb helyet talált az Urnál, kit szeretett és hűn szolgált a földön. Mi is bölcs Salamonnal mondhatjuk: "Az igaznak emléke áldott. "Péld. b. 10: 7. — Megbizásból: B. S.

AZ ORVOSTUDOMÁNY olyan bacillust még nem talált, amit a napnak sugara nem lett volna képes elpusztítani. — Olyan bűn sincs a nap alatt, amely az örök lelkinap, Jézus Krisztus világosságánál... el ne sorvadna!

A PÉNZTÁRNOKOK CIMEI:

AZ AMB. SZÖVETSÉG

pénztárnoka:

Rev. PETRE GÁBOR
3508 Chatham Ave.
Cleveland 13, Ohio

MENHÁZ ÉS ÁRVAÜGYI

pénztárnok:

REV. FRANK VÉR
2800 Fairway St.
Dayton, Ohio.

Phone: Res.: OXmore 1006;
Bus.: MELrose 3581

IRODALMI ÜGYKEZELŐ ÉS

pénztárnok:

Rev. JOHN PETRUSAN
257 Alpine St.

PERTH AMBOY, N. J.

NŐI SZÖV. PÉNZTÁRNOK:

Mrs. Helen ZIH
Franklin Rd., Colonial
Gardens

New Brunswick, N. J.

A VAS. ISK. SZÖVETSÉG

pénztárosa:

Mrs. Mary SCHMATZ

57-18 — 162th Street
Flushing, L. I. New York